

ALLAH'IN DİNİNE YARDIM EDİN!*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn... Seyyidinâ ve senedinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn... Ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'ddîn...

Çok aziz ve muhterem müslüman kardeşlerim! Allah-u Teâlâ Hazretleri cümleinizden razı olsun... Uzak diyarlardan gelen kardeşlerimi görüyorum; Kırşehir'lerden, Konya'lardan, Ankara'lardan, daha başka diyarlardan...

Allah adımlarını haclara varmak suretiyle şeref-lendirsin... Allah ziyaretlerini kabul eylesin... Allah muhabbetleri dâim eylesin... Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin yolunda birbirlerine muhabbet eden, birbirlerini ziyaret edenler züm-resine dâhil eyleyip, kendi muhabbetine cüm-lemizi nâil eylesin... Kur'an-ı Kerim'in sevgisini içimizde dâim eylesin...

Kardeşlerimiz sayısız hatimler indirmişler; bir kardeşimiz geldi, "On beş hatmimiz var!" dedi... Birisi geldi, "Üç tane hatmimiz var!" dedi... Birisi geldi, "Dört tane hatmimiz var!" dedi. Hatimlerin sayıları Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne mâlûmdur. Bir de Edirnekapı Camii imamı, Hocamız Abdullah Efendi'nin de ruhu için bir kardeşimiz hatim indirmiş. Hepsinin niyetlerine

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

göre, o hatimlerini kabul eylesin Allah-u Teâlâ Hazretleri...

Hem kendilerini dünya ve ahirette berhudar eylesin, muratlarına erdirdsin; hem de o hatimleri hangi niyetlerle okumuşlarsa, o kardeşlerimizin o niyetlerini Allah-u Teâlâ Hazretleri, Ekremü'l-ekremîn olan Mevlâmız lütf u keremiyle ihsan eylesin...

Peygamber SAS Hazretleri müjdelemiş ki:¹

عِنْدَ كُلِّ خَتْمَةٍ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ

(كر. عن أنس)

RE. 320/6 (*Inde külli hatmetin da'vetün müstecâbetün*) “Her hatimden sonra müstecâb bir dua vardır.” Allah-u Teâlâ Hazretleri şu yüzümüzün karasıyla yaptığımız duaları –lütf u keremi çoktur– lütfuyla, keremiyle kabul eylesin... Rahmetine, mağfiretine cümlemizi nâil eylesin.

a. Dinimizin Güzellikleri

Şu camilerin güzelliklerini görüyorsunuz... Şu hatimle kılınan namazların güzelliklerini görüyorsunuz... Şu Ramazan'ın mübarekliğini, feyzini, güzelliğini görüyorsunuz. Allah-u Teâlâ

¹ Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.II, s.416, no:2254; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliya*, c.VII, s.260; İbn-i Hacer, *Lisânü'l-Mîzân*, c.VI, s.279, no:985; İbn-i Hibbân, *Mecrûhîn*, c.III, s.125; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.IX, s.390, no:4984; İbni Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XIV, s.271, no:1577; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.III, s.47, no:4121; Zehebî, *Lisânü'l-İ'tidal*, c.IV, s.412, no:9643; Enes ibn-i Malik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.II, s.160, no:3340; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.777, no:1786; *Câmiu'l-Ehâdîs*, c.XIV, s.328, no:14396.

Hazretleri bu güzelliklerden bizleri ayırmassın... Allah-u Teâlâ Hazretleri dinimizin güzelliklerini gören kimselerden eylesin... Dinimizin güzelliklerini Őarktakiler, garbdakiler görüyorlar. Bu senenin bir acaib hali var ki, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin yine Erhamü'r-râhimîn olduğunun delilidir. Biliyorsunuz, biz millet olarak bir büyük ŐaŐknlık, sarsıntı geŐirdik. Eskiden dedelerimiz hak yolda yürürlerdi. Allah derlerdi, peygamber derlerdi, onların yolundan giderlerdi... Kur'an-ı Kerim'i kendilerine rehber edinmiŐlerdi. Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesine smsk sarlmıŐlard, Rasûlüllah'ın aŐk gönüllerinde prl prl yanıyordu. Alınlarında secdenin nurları prl prl parlıyordu.

Sonra batlılarla tanıştık. Batılılar bizden Çok ħalıŐmıŐlar. Onda da ibretler var.

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى

(النجم: ٤٠-٣٩)

(*Ve en leyse li'l-insâni illâ mâ saâ. Ve enne sa'yeh sevfe yrâ.*) "İnsanoğlunun eline ancak, neye sa'y  gayret ettiyse o geÇecek; sa'yinden başka bir Şey geŐmeyecek. Sa'yinin, ħalıŐmasının mükâfatını, karŐılıĐını görecek, ektiğinin mahsln alacak." (Necm, 53/39-40)

Kim ħalıŐırsa, Allah-u Teâlâ Hazretleri veriyor. Bunda da bir ibret var ki, Şeyh Sâdi'nin sözüne geliyor insan:

دوستان را کجا کنی محروم تو که با دشمنان

نظر داری

Dustân râ küca küni mahrum? Tû ki bâ düşmenân nazardârî!

“Sen düşmanlarına bile, çalıştığı zaman veriyorsun yâ Rabbi; dostlarını hiç mahrum eder misin?”

Düşmanların karşısında zebun olduk. Dedelerimiz mağlub oldular. Şimdi işçi gönderdiğimiz yerlerde, o zaman bizim atlarımız oynardı, bizim hükmümüz revâ olurdu. Sonradan, Allahu Teâlâ Hazretleri bizden o imkânları aldı. Hikmetinden sual olunmaz. Biz her türlü cezaya lâyıkız.

“--Eldeki nimetin kadri bilinmezse, nimet elden alınır.”

O kanun-u ilâhiye uğradık. O kanun-u ilâhi bizim üstümüze geldi. Biz İslâm'ın kadrini kıymetini bilmedik. Batıyla tanıştığımız zaman, onların evlerinin köşklerinin saraylarının güzelliği ile gözlerimiz kamaştı. Kendi yolumuzun doğruluğundan tereddüde düştük.

19. Yüzyıl, geçtiğimiz asır, 20. Yüzyıl'ın şimdiye kadarki günleri, bizim kardeşlerimizin şaşkınlık, sarhoşluk, sersemlik, sendeleme devridir. Kardeşlerimiz şaşırıyorlar, baktılar ki; ilim var, teknoloji var, ilerleme var, intizam var onların cemiyetinde... Bizde de şaşkınlık, derbederlik var. Bunların sebeplerini iyi tahlil edemediler. Sandılar ki, bizdeki yıkıntının sebebi İslâm'dadır.

İslâm'da sandılar, halbuki İslâm'da değil. O teknik medeniyet, müslümanları yıkmak için saldırdı. Bütün gücünü İslâm'a karşı sarfetti. Bütün alem İslâm'ın üzerine saldırınca, mağlub oldu dedelerimiz. Çok fazla çalışmalarını lâzımmış demek ki; dünyaya da, ahirete de çalışmalılarmış. Onu yapmadıkları için, mağlub oldular.

Mağlub olunca insan, fakir düşünce, hor olunca, her şeyi kıymetten düşer. Bu sefer, dinimize de herkes bir şeyler söylemeye başladı. Dediler ki:

“—Herhalde bu din gericilik dini olsa gerek, herhalde çağdışı bir din olsa gerek...”

Hâşâ, sümme hâşâ!

“—Her halde bu dinde kusurlar var ki, bunlar yenildi.” filan dediler.

Herkes yönünü batıya döndü. Herkes batıya bakmaya başladı. Herkes batıdan bir şeyler almaya başladı. Herkes batıdan alet edevat getirdi, fabrika getirdi, teknoloji getirdi. Derken örf, adet getirmeğe başladı. Yemek yeme, içme, oturma, kalkma, konuşma, arkadaşlık, dostluk... Hepsinde bir Alman usulü, Fransa usulü alfranga vs. filan diye şeyler çıktı. Millet sendeledi. Ama, Allah-u Teâlâ Hazretleri Erhamü'r-râhimîn...

Allah-u Teâlâ Hazretleri bize —ben öyle hissediyorum— buyuruyor ki:

“—Ey kullarım siz şaşırıdınız! Siz her şeyi batıdan geliyor diye düşünüyorsunuz değil mi? Her şey batıda iyi diye düşünüyorsunuz değil

mi? Haydi bakalım, işte ben size batıdaki en yüksek mütefekkirleri müslüman ediyorum, görün bakalım!” dedi.

En yüksek mütefekkir... Bir misal verelim, meselâ, Fransızların meşhur Roce Garodi’si... 30-40 yıl adam kendisini ilme, felsefeye vermiş. Şimdiki adıyla, Recâ Cârudî kardeşimiz. Büyük mütefekkir. Fransızların nerede bir fikir hareketi olsa, akademilerinde, üniversitelerinde hocalık yapan bir kimse... Kitaplar yazmış bir kimse, kitapları başka dillere tercüme edilmiş bir kimse... Ve Fransız sosyalistlerinin en önde gelen siması...

Şimdi mâlûm biz batıya döndük ya, tabii batıya dönünce, ilk önce hatıra gelir ki, batının dini ne? Hristiyanlık... Bizimkiler, “Hristiyan olsak ya!” dediler. Hatta Amerikalılar bir ara aya filan füze fırlatınca; “Aya füze gönderen Amerikalıların dinine gelin!” demeğe başladılar. O başka o başka ama, bizi öyle çağırmağa başladılar.

Fakat hristiyanlığın tutarlı tarafı yok. Papazlar müslüman oluyor. Yâni onlar da durmuyorlar. Hristiyanlıkta da iş yokmuş diyen ve çok serbest düşünen bir grup türedi Avrupa’da... Onlar çok hür fikri temsil ettiler. O hür fikir ile münakaşalar yürüdü. Her şeye itiraz ettiler.

Meselâ, bu meşhur Roce Garodi, genç protestanlar cemiyetinin başkanlığını bile yapmış. Kilise’de uzun müddet gençlik teşkilatlarında çalışmış bir insan. Fakat onda da bir şey görmeyince, ondan vazgeçmiş. Sonra sosyalizmi benimsemiş.

Bu asrın modasıdır sosyalizm... Hak, hukuk, insanlar çiğnenmeyecek, kimse kimsenin malına el uzatmayacak, herkes alnının teriyle, emeğiyle geçinecek, istismar olmayacak filan diye sosyalist oluyorlardı.

Bizim memlekette de epeyce bir esti bu fırtına. Hristiyanlığı beğenir mi müslüman? Beğenmez ama, sosyalizmi beğenmeye başladılar. “Bayağı bayağı nizamı var, bayağı değerleri var!” dediler. Sosyalistler güzel sözler söylüyor dediler. Karl Marks’tan, bilmem Lenin’den, şuradan buradan tercümelerle insanların istismar edebiyatını yaparak, hakkın müdafiiymiş gibi görünerek epeyce bir yayıldı.

Allah-u Teâlâ Hazretleri Erhamü’r-rahimin:

“—Ey kullarım siz ne yapıyorsunuz? Sosyalist mi olmak istiyorsunuz? Hristiyan mı olmak istiyorsunuz? Bundan yirmi sene, otuz sene sonra aklınız başınıza gelecek. Ben size ne olacağınızı şimdiden göstereyim!” dedi, Fransızların en meşhur komünistini müslüman etti.

Bizi yirmi sene öne getiriyor Allah-u Teâlâ Hazretleri. Yirmi sene sonra, aklımız başımıza gelecekti.

“—Ey kullarım ne diye uğraşıyorsunuz? İşte bu adam uğraşmış. Seneler senesi eser yazmış. Dünyaya şöhretini tanıttırmış, kabul ettirmiş insan. Dönüyor, dolaşıyor müslüman oluyor. Siz nereye gidiyorsunuz? Hey şaşkınlık, yönünüz ne tarafa?”

Ne kadar Erhamü’r-rahimîn, el-hamdü lillâh...

رَضِينَا بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَسُولًا وَنَبِيًّا

(*Radînâ bi'llâhi rabben, ve bi'l-islâmi dînen, ve bimuhammedin salla'llâhu aleyhi ve selleme rasûlen ve nebiyyâ.*) “Mevlâmızdan razıyız; lütfunun, kereminin haddi, hesabı, nihayeti yok üzerimizde... Lütfediyor, kerem ediyor şaşırmasınlar diye deliller gösteriyor.

Bir Avrupalı tahsil görür; seçerler pilot yaparlar, seçerler astronot yaparlar... Yâni, yanağının bir yerinde bir sivilce olsa, onu astronotluktan atarlar. Vücudunda hiç zerre kadar kusur olmaması lâzım! Beyni mükemmel olması lâzım! Her türlü ruhî fonksiyonları tıkır tıkır çalışan, sıhhatli bir insan olması lâzım! En sıhhatli insanı astronot yaparlar.

Milyarlık aletleri, milyarları akıttıkları aletleri emanet ediyorlar. Milyar ne? Dolar, Türk parası da değil. Milyar dolarlık aletleri emanet ettikleri insanlar. Kusursuz; kaşu, gözü, boyu, posu, vücudu, derisi, gözü, kulağı, midesi, kalbi, damarı, her şeyi kusursuz insanlar... Adam gitti aya, geldi, müslüman oldu. Allah, *celle celâlühû ve amme nevâlühû*...

Biz öyle aciziz ki, biz İslâm'ı nasıl duyuracağız?.. İstanbul'dan bağırsak, sesimizi Taşlıtarla'ya duyuramayız. Allah-u Teâlâ Hazretleri bir kulunu şöhretin zirvesine çıkarıyor. Amerikan teknolojisini hizmetine sokuyor o kulun;

“—Bu kulu dünyaya tanıtacaksınız!.. Afrika'nın

dağlarından, Asya'nın çöllerinden Çin'e kadar, Amerika'ya kadar, Güney Amerika'ya kadar herkese tanıtacaksınız bu şahsı!” diyor, tanıtıyor.

Amerikan sanayisi, teknolojisi, televizyonu, sun'î pekleriyle, telsiz cihazlarıyla hizmete giriyor, tanıtıyor, tanıtıyor, tanıtıyor... O tanıtıkları şahıs ondan sonra:

“—Eşhedü en lâ ilâhe illa'llâh ve eşhedü enne muhammeden abdühü ve rasûlühû” diyor.

Bu ne?.. İbret... Allah-u Teâlâ Hazretleri diyor ki:

“—Ey dünyadaki insanlar, ey dağdaki, köydeki, çöldeki insanlar, ey İslâm'ı duymamışlar, duyun!”

Şöhretli insanı İslâm'a getiriyor, öyle duyuruyor. Ne diyecekler bunlar yarın, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin huzuruna çıkınca?.. Duymadık diyebilirler mi?.. Ne itiraz edebilecekler.

O halde, uyanın arkadaşlar!.. Dünya uyanıyor, biz uyursak olur mu?.. Yakışır mı bizim ak sakallı dedelerimizin torunlarına kâfir olarak ölmek?.. Yakışır mı; Allah Allah deyip şu diyarları alan, Allah rızası için canını ortaya koymuş olan dedelerin torunları kâfir olarak ölürse, yazık değil mi?.. O dedelerin kemikleri sızlamaz mı mezarda?..

Gözünüzü açın!.. Ben size müslüman olun demem; müslümansınız ki, bu camiye geldiniz. İslâm'a hizmet edin!.. Ne o öyle bencillik?.. Ne oluyorsunuz?.. Karnınızı doyuruyorsunuz, kendiniz Kur'an okuyorsunuz, hatim indiriyor-

sunuz, teravih kılıyorsunuz; yeter mi?.. Vallâhi yetmez!.. İslâm için çalışın biraz!..

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ

(الصَّف: ١٤)

(*Yâ eyyühe'llezîne âmenû*) “Ey iman edenler, (*kûnû ensâra'llâh*) Allah’ın yardımcıları olun!” (Saf: 14)

Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin yardıma ihtiyacı mı var ki, “Allah’ın yardımcıları olun!” demiş ayet-i kerime bize?.. Hayır... Omuzumuza generallerin rütbesinden yüksek rütbe koyuyor Allah-u Teâlâ Hazretleri, kendisine yardımcılık rütbesi koyuyor. Daha ne istersiniz?.. Daha yüksek pâyeye mi istersiniz?

Allah, “Benim yardımcım!” payesini koyuyor omuzumuza, lütf u kereminden... Kuvvet ondan, kudret ondan, gıda ondan, sıhhat ondan, ömür ondan, İslâm ondan... Ondan sonra da birazcık çalışınca, “Benim yardımcım!” diye iltifat ediyor Allah-u Teâlâ Hazretleri... Durur mu insan?..

Birisi Rasûlullah’a geldi:

“—Yâ Rasûlallah, ben sana biat edeceğim!” dedi.

Adını söylemeyeceğim. Sahabeden —*rıdvânu'llâhi aleyhim ecmaîn*— bir tanesi:

“—Sana biat etmek istiyorum yâ Rasûlallah, hangi şey üzerine biat edeyim?” dedi.

“—Namaz kıl, oruç tut, hacca git, zekât ver, zina etme, hırsızlık etme, cihad et!.. Bunun üzerine biat et bana!” dedi.

Boyun büktü o zât, onun için söylemiyorum adını. O boyun büktü, dedi ki:

“—Yâ Rasûlallah, sütlerini sağıp içtiğim on devemden başka devem yok.! Nasıl zekât vereyim, nasıl sadaka vereyim?.. On tanecik devem var, onların sütlerini sağıyorum, öyle geçiniyorum.”

Sonra da dedi:

“—Canımı çok seviyorum, korkuyorum, şu canımı tehlikeye atmak istemiyorum. Bu cihada, bu sadakaya, bu bağışa, bu cömertliğe tahammül edemem!”

Rasûlüllah Efendimiz elini tuttu:

“—Sadaka, cihad, zekât olmadıktan sonra İslâm mı olurmuş?” dedi.

Öyle İslâm mı olur?.. Ver bakalım canını, ver bakalım malını!.. Biraz çalış, çabala, terle bakalım!.. Paralar orada dizili duracak, yığılı duracak; apartmanlar, imkânlar, paralar... Ondan sonra canın da rahat içinde, balkonlarda serin serin rüzgâr esecek; olmaz!

Cennetin yolu yokuştadır biraz. Dağlık yerdeki patika arazi gibidir. Ayakları biraz kanar yürürken... Biraz zahmet çekeceksiniz. Biraz yardım edeceksiniz, başka insanları seveceksiniz. Onlar da sizin gibi can taşıyor.

Hiç acaba, gecekondulara semtlerine gittiniz mi?.. Hiç acaba, fakirin ızdırabını yakından

gözlerinize gördünüz mü?.. Yoksa hep böyle gül bahçeli, asfaltlı yerlerde dolaşmayı mı seversiniz?.. Bir fakirin sofrasına oturdunuz mu Ramazan'da? Acaba, nice insanlar var; bilmiyoruz ki, Allah'ın nice kulları var fakr u zaruret, ihtiyaç içinde... Canını vereceksin, malını vereceksin, hizmet edeceksin Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin yoluna...

İslâm böyle biraz aktif bir dindir. Müslümanlık geldi mi insana, bir hal olur insan... Müslüman hiçbir şeye bulaşmaz, hiçbir işe yaramaz bir kimse değildir. Yaptığı şeyi düşünene düşünene yapar.

b. İbrâhim ibn-i Edhem Hz.nin Nasihatleri

İbrâhim ibn-i Edhem Hazretleri'ni biliyorsunuz, padişahlığı terketmiş. İbrâhim ibn-i Edhem *—rahmetu'llahi aleyhi rahmeten vâsiaten—* Belh şehrinin hükümdarıymış da, padişahlığı bırakmış.

Neden bırakmış?

Allah'ın rızası belki bu padişahlıkla zor kazanılır, mes'ul olurum diye. Allah'ın rızasını kazanmak için serbest hareket edeyim diye. Padişahlıktan vazgeçmiş, dervişliğe vururmuş işi... Çok yüksek bir zât olmuş, keramete ermiş. Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin sevgili kulları arasına girmiş. Menkabelerinden anlıyoruz.

Birisi gelmiş sormuş, diyor ki:

أَوْصِنِي يَا إِبْرَاهِيمَ بْنَ آدَهَمَ

(Evsını yâ ibrâhîme' bne edhem) “Bana nasihatte bulun, tavsiyede bulun!” diyor.

أُصِيكَ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِالدُّنْيَا
فَاشْتَغِلْ أَنْتَ بِالْآخِرَةِ إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِتَزْيِينِ
الظَّاهِرِ فَاشْتَغِلْ أَنْتَ بِتَزْيِينِ الْبَاطِنِ إِذَا اشْتَغَلَ
النَّاسُ بِعِمَارَةِ الْقُصُورِ فَاشْتَغِلْ أَنْتَ بِعِمَارَةِ
الْقُبُورِ إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِعُيُوبِ النَّاسِ فَاشْتَغِلْ
أَنْتَ بِعُيُوبِ نَفْسِكَ إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِخِدْمَةِ
الْمَخْلُوقِ فَاشْتَغِلْ أَنْتَ بِخِدْمَةِ الْخَالِقِ

(Ûsîke bi-hamsi kelimât) “Sana beş söz ile nasihatte bulunacağım!” diyor. Çok dikkat edin! Başka yerlerde de söyledim ama, güzel sözü çok çok söyleyip ezberlemek lâzım! Çünkü, ben bile unutuyorum sonra, aradan biraz zaman geçince, kendim söylediğim halde...

1. Ahiretin İçin Çalış!

إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِالدُّنْيَا فَاشْتَغِلْ أَنْتَ بِالْآخِرَةِ

(Ize's-tegale'n-nâsü bi'd-dünyâ, fe'stegil ente bi'l-âhireh.) Birinci tavsiyesi bu ki: “insanlar dünyaya koşuşup uğraşırken, sen aldanma dünyaya, ahiretine çalış!” diyor.

Yapabilir misin?.. Ölç bakalım kendini, yapmağa çalış! Böyle yapmak lâzım!.. Ahiretine

çalışmadan, ahiret kazanılır mı sanıyorsun?

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى

(النجم: ۳۹)

(*Ve en leyse li'l-insâni illâ mâ saà*) “İnsan neye çalışırsa onu elde eder.” (Necm, 53/39) Arayan Mevlâsını da bulur, belâsını da...

Dünyaya çalışırsa ne olur? Dünyaya çalışıp çalışıp bırakacak, nasıl olsa bırakıp gidecek. Çare yok!.. İşte bugün de yine, bir kardeşimizin ağabeyinin haberini verdiler, *innâ lillâhi, ve innâ ileyhi râciùn*...

Hani hocalarımız?.. Hani sevdiğimiz, “Yâ Rabbi benim canımı al da o yaşasın!” dediğimiz hocalarımız?.. Hepsi gitti, biz de gideceğiz. Bize de gelecek, bir dahaki sene kimbilir hangimiz burada olacağız, hangimiz olmayacağız... Ahireti imara bakmak lâzım, ahirete amel göndermek lâzım!..

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ

مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ

(الحشر: ۱۸)

(*Yâ eyyühe'llezine âmenü'tteku'llâhe veltenzur nefsun mâ gaddemet li-gad*) “Ey iman edenler, yarına ne gönderiyorsunuz ona bir bakın!” (Haşr, 59/18)

Birincisi bu: Aman dikkat edin, ahiret önemlidir,

ebedidir; bu dünya gibi fani değildir. Bu dünyanın zevklerine aldanmayın!.. Bu dünyanın dışında zevk çoktur. Bu camiler güzeldir, burada müslümanlık kolaydır. Dışarıda zor. Şimdi hava da sıcak olduğu için, dışarıda müslümanlık zordur ama, tabii Allah onlara da hidayet etsin, ne diyelim?..

Söz sözü açıyor: Çok dokunur bana Şeyh Sâdi hikâye etmiş. Eskiden çok ayaz varmış, kış günü, çok şiddetli soğuk. Fukaracığın birisi tir tir titremiş, başka çare bulamamış, bir hamamın odunlarının yakıldığı külhan kısmına gitmiş, küllerin arasına yatmış. Küllerin arasında tabii is, pas, sıcak, orada uyumuş.

Ertesi gün çıkmış dışarı, bakmış ki karşıda bir saray... Sarayın balkonunda samur kürklere sarılmış birisi, böyle kat kat kürkler içinde, öyle safalı bakıyor etrafa... Etrafa kar yağmış, yağmur, çamur soğuk... Aldırmıyor ki, kürkler var sırtında... Diyor ki:

Şeb-i tennûr güzeşt ü, şeb-i semmûr güzeşt.

“Samurlu gece de geçti, tandırlı gece de geçti.” Hepsi geçecek. Yâni, ne zengine kalacak, ne fakire kalacak. Ahireti imara bakalım! Akıllı insanın işi budur. Rasûlüllah Efendimiz böyle yapmış, siz de böyle yapın!..

2. Dışını Değil İçini Süsle!

İkincisi:

إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِتَزْيِينِ الظَّاهِرِ فَاشْتَغِلْ أَنْتَ
بِتَزْيِينِ الْبَاطِنِ

(*İze'şteğale'n-nâsü bi-tezyîni'z-zâhir, fe'şteğil ente bi-tezyîni'lbâtın*) Başkaları dışını süslemeye bakarken sen içini süsle.

Nasıl olacak dışını süsü, için süsü? Dışın süsünü hiç anlatmama lüzum yok. Bunu berberler biliyor, terziler biliyor, ayakkabıcılar biliyor, insanlar çok âlâ biliyorlar güzel giyinmesini, ütülü pantolonlar giyinmesini... Pırıl pırıl pahalı elbiseler giyip, taranıp süsleniyorlar. Kremler sürüyorlar, briyantınlar sürüyorlar... Bu dış süsü, bunun bir faydası yok! Asıl süs insanın içinin süsüdür.

Peki iç nasıl süslenecek?.. İç güzel huylarla süslenir, güzel ahlak ile süslenir.

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

(الشَّمْسُ: ٩)

(*Kat eflaha men zekkâhâ*) [Nefsini kötülüklerden arandıran felâha ermiştir.] (Şems, 91/9) ayet-i kerimesinde bildirdiği gibi, nefis terbiye olduğu zaman süslenir. Nefsinizi terbiye edin, içinizi süsleyin, kalbiniz pak olsun! Kalbiniz başkasına karşı iyiliklerle dolu olsun, iyi şeyler isteyin,

iyi şeyler yapmaya gayret edin, içinizdeki huylarınız güzel olsun. Bu kadar söz kâfî...

İkincisi, demek ki, “Başkaları dışını süslerken, sen içini süsle!” demiş İbrâhim ibn-i Edhem. Siz de öyle yapın!.. İçinize çok dikkat edin, kalbinize çok dikkat edin! Kalbinizdeki duyguları kontrol edin! Başkasına karşı beslediğiniz niyetleri kontrol edin! Hayatınızı, hangi fikirlerin peşinde sürükleyip heder ediyorsunuz, ona çok dikkat edin!.. İçinizi düzenlemeye, tanzim etmeye çalışın!

3. Kabrini İmar Et!

إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِعِمَارَةِ الْقُصُورِ فَاشْتَغِلْ أَنْتَ
بِعِمَارَةِ الْقُبُورِ

(İze’şteğale’n-nâsü bi-imâreti’l-kusûr, fe’ştagil ente bi-imâreti’lkubûr.) “İnsanlar köşkler yapmakla meşgulken, sen kabrini imar etmekle meşgul ol!” diyor.

Kabrin imarı ne ile olur?.. Kabrin imarı sâlih amellerle olur. Çünkü insan kabirde kendisine yoldaş bulacak. Namazlarını, haclarını, zikirlerini, tesbihlerini, okuduğu Kur’an-ı Kerimleri ve saireyi kabrinde yoldaş bulacak kendisine. Kabrin süsü, zineti, imarı salih amellerdir.

بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ قَبْلَ أَنْ تُشْغَلُوا

(Bâdirû bi’l-a’mâli’s-sâlihâti kable en tüşgalû)

“Başınıza bir iş gelip de, yapamaz duruma düşmeden önce, sàlih amelleri çok çok işlemeye çalışın!”

Bu dünya, düşmanlık yapacak kadar uzun bir dünya değil. Hatta dostlukları bile yapmak için çok kısa bir ömür... Onun için, dostlukları ve iyilikleri, sàlih amelleri bile yaparken çok acele acele yapın, peş peşe yapın! Hemen yarın işiniz bitecekmiş gibi yapın! Çok gayret edin ki ömür rüzgar gibi geçiyor. Rüzgar gibi gelip geçiyor. Bir de bakıyorsunuz, kırk küsür yaşa gelmişsiniz... Bir de bakıyorsunuz, yetmiş küsür yaşa gelmişsiniz... Bitiveriyor.

Onun için, aman sàlih amellere acele ediniz, koştura koştura yapınız! Kötülüklerle hiç meşgul olmayın! Varsın kötülükler karşılıksız kalıversin. Size kötülük yapan, o kötülüğüyle kalsın kenarda... Hiç cevap bile vermeyin! Çünkü ömür az, değmez. Onlara cevap vermekle vakit geçirmeye değmez.

4. Kendi Kusurlarınla Meşgul Ol!

Dördüncü tavsiyesi:

إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِعُيُوبِ النَّاسِ فَاشْتَغِلْ أَنْتَ
بِعُيُوبِ نَفْسِكَ

(Ize’s-tegale’n-nâsü bi-uyûbi’n-nâs, fe’ştagil ente bi-uyûbi nefsike) “İnsanlar hep başkalarının kusurlarını görürler, sen öyle yapma! İnsanlar başkalarının kusurlarıyla meşgul olurken, sen kendi kusurlarına bak, onları düzeltmeğe çalış!”

Çünkü içini düzeltmeden, huylarını düzeltmeden Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin huzuruna vardığın zaman, çok zor olur insanın durumu... Allah-u Teâlâ Hazretleri yüzü ak, alnı açık olarak oraya varmayı nasib eylesin cümlemize...

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ
رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّاتِي

(الفجر: ۲۸-۳۰)

(*Yâ eyyetühe'n-nefsü'l-mutmainneh*) “Ey mutmainne nefis, ey Allah'ın zikriyle tatmin olmuş, durulmuş, dengelenmiş, saflaşmış, istikrar kesbetmiş olan ruh! (*İrciî ilâ rabbiki ràdiyeten merdiyyeh*) Rabbinin huzuruna sen ondan razı, o senden razı bir durumda gel, dön Rabbine! (*Fe'dhulî fî ibâdî*) Gel ey nefis, ey kişi, ey kulum, has kullarımın arasına gir! (*Fe'dhulî cennetî*) Gir cennetime!” (Fecr, 89/27-28) diye bu hitaba nâil olmak ne güzel!

Onun için, kendi ayıplarınızı herkesten iyi bilirsiniz; onları düzeltmeğe çalışın!

5. Hâlik'in Hizmetine Gir!

Ve nihayet beşinci tavsiyesi:

إِذَا اشْتَغَلَ النَّاسُ بِخِدْمَةِ الْمَخْلُوقِينَ فَاشْتَغِلْ
أَنْتَ بِخِدْمَةِ الْخَالِقِ

(*İze's-tegale'n-nasü bi-hıdmeti'l-mahlûkîne, fe'stagil ente bihıdmeti'l-hâlik*) “Başkaları

insanların hizmetiyle ömür tüketip dururken, insanlara hizmet ederken; sen mahlûka hizmeti bırak, Hâlik'ın hizmetine gir!”

Bak, yine o ayet-i kerimeye bağladı bizi nasihat. “Allah'ın yardımcıları olun!” demiştim ya, “Allah'ın hizmetine girin!” diyor. Hizmetlerin en güzeli, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin yoluna girmektir. Yalnız müslüman olmanız kâfi değil, kârlı değil; başkalarını da müslüman etmek için çalışın!..

Hepimiz bir kişiyi müslüman edersek, on seneye kalmaz, Türkiye'de serapa, silme altmış milyon insan müslüman olur. Bir tek kâfir ararsın, bulamazsın... Herkes bir sene uğraşır, sadece bir insanı doğru yola getirirse, hesapladık, dokuz senede bitiyor iş... Türkiye bitiyor da etrafa taşmak gerekiyor.

İsterseniz hesabı da yapalım: Türkiye'de şimdi bir milyon müslüman yok mudur?.. Şu camilere bak, el-hamdü lillâh bu sene neşe veriyor insana... Her taraf doluyor, avlular doluyor, sokaklara taşıyor... Bir milyon müslüman yok mu Allah için çalışacak?.. Çıkmaz mı kırkbeş milyondan?.. Çıkar. Haydi biz beş yüz bine indirelim, haydi yüz bine indirelim!.. Yüz bin tane seçme, böyle levent gibi müslüman var ki, can istense al canımı diyecek; mal istense al malımı diyecek sapasağlam müslüman... Yüzbin tane.

Bu yüz bin müslümanın her birisine bir tane şahıs versek, “Bir kişiyi seç, bir sene uğraş, bir sene sonra onu iyi müslüman et!” desek; bir

senenin sonunda kaç kişi olacaklar?.. İki yüz bin olacaklar. İkinci senenin sonunda, kaç bin kişi olacaklar?.. Dört yüz bin... Üçüncü senenin sonunda, sekiz yüz bin... Dördüncü senenin sonunda, 1,6 milyon... Beşinci senenin sonunda, 3.2 milyon... Altıncı senenin sonunda, altı milyon dörtyüz bin... Yedinci senenin sonunda oniki milyon sekizyüz bin... Sekizinci senenin sonunda, yirmibeş milyon altıyüz bin... Dokuzuncu senenin sonunda, ellibir milyon ikiyüzbin müslüman ediyor. Yâni, ellibir milyon var mı şunda nüfusumuz?.. Yok. Ama dokuz sene sonra olacak diyelim. Sonra bunların içinde bebekler var, büyü çağına ermemiş insanlar var. Türkiye doluyor müslümanla, dokuz senede...

Onun için hem kendiniz iyi müslüman olun, hem de başkalarını müslüman etmeye çalışın!..

c. Cihadsız Müslümanlık Olmaz!

Allah-u Teâlâ Hazretleri, şu güzel Ramazan'ın feyzinden, bereketinden cümlemizi müstefîz eylesin, müstefid eylesin... Şu Ramazan'ın hazinesi olan Kadr'e cümlemizi erdirsin... Hazine saklı olduğu gibi, bu Kadri de Allah-u Teâlâ Hazretleri saklamış. Araya araya, kaza kaza, bu hazineyi bulmayı cümlemize nasib eylesin... Ömürlerimizi rızası uğrunda geçirmeyi nasib eylesin...

Malımızla canımızla yolunda cihad etmeyi nasib eylesin... Cihadsız müslümanlık olmaz. Cehd sarf edeceksin. Şurada namaz kılarken sırtının, alnının terlediği gibi, Allah yolunda

koştururken, seğirdirken terleyeceksin!..

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ

(التوبة: ١١١)

(Inna'llàhe'sterâ mine'l-mü'minîne enfüsehüm
ve emvâlehüm bi-enne lehümü'l-cenneh)
“Allah, müslümanlardan canlarını ve mallarını
satın almıştır, cennet karşılığında...” (Tevbe,
9/111)

Ticarete alışmışsınızdır, para verirsiniz, karpuz
alırsınız, kavun alırsınız, pide alırsınız ya;
“Ben size cenneti veriyorum, verin canınızı,
malınızı!..” diyor Allah-u Teâlâ Hazretleri. “Eğer
canınızı malınızı Allah yolunda sarfederseniz,
cenneti veririm!” diyor.

Ârâbîden bir zât, yâni bedevî çöl Araplarından
birisi Rasûlüllah Efendimiz'e gelmiş. demiş ki:

“—Yâ Rasûlallah, bana tavsiyede bulun; bu
tavsiyeyi tuttuğum zaman, ben cehennemden
âzâd olayım, cennete dahil olayım!”

“—Haa, senin zihninde bu çok mu yer etti? Senin
gelip bana müracaat etmen, cehennemden
kurtulmak, cennete ermek için mi?.. O mu
harekete geçirdi seni?..”

“—Evet yâ Rasûlallah, o harekete geçirdi.”

“—Pekiyi. Adaletli konuş ve malının fazlasını
infak et!” diyor.

Düşünüyor adamcağız (RA) diyor ki:

“—Yâ Rasûlallah, bazen adaletli konuşamam, olabilir yâni...”

Saf insanlar, temiz insanlar. Biz bu sözleri anlayamayız. Biz tamam deriz, olur biter. Ama mes’uliyetli olduğunu, sözü bilen insan düşünüyor; “Acaba yapabilir miyim? Arada belki bir yanlış bir söz söylerim.” diye;

“—Belki yapamam yâ Rasûlallah! Tamamen doğru konuşmayı yapamam! Malımın da fazlasını veremem!”

“—O zaman çok selâm ver, çok yemek yedir!” diyor.

“—Bunu da her zaman yapamam!..” diyor.

Çöl bedevîsi yapacağı, yapamayacağı şeyleri saf saf, temiz temiz söylüyor.

Peygamber Efendimiz herkesin yapabileceğine göre nasihat ederdi, tavsiye ederdi. *Et-Terğîb ve’t-Terhîb*’in bildirdiğine göre, o zaman diyor ki Peygamber Efendimiz:

“—Senin develerin var mı?” diyor.

“—Var...”

“—Pekiyi, bir deveni ayır; bir de tulum ayır! Devenin sütünü tulumuna sağarsın ve iki günde bir ancak süt içebilen bir aileye, bunu hayır olarak verebilirsin. Umarım ki, deven helâk olmadan, o tulumun yırtılıp parçalanmadan cennetlik olursun!” diyor.

Biz bu zât-ı muhteremin cennetlik olduğunu biliyoruz. Rasûlullah öyle müjdelemiş çünkü... O “Allàhu ekber!.. Allàhu ekber!” diye diye ay-

rılmış Rasûllullah'ın yanından... Yâni, yapabileceği tavsiyeyi alınca, tekbir getire getire ayrılmış. Bu işi yapmaya başlamış.

Kitaplarımız yazıyor ki: Bir müddet sonra, müslümanların yaptığı bir cihadda şehid olmuş. Cenneti buldu işte... Daha devesi helâk olmadan, tulumu yırtılmadan, eskimeden cennetlik olmuş.

Allah-u Teâlâ Hazretleri has, hâlis müslümanlığı cümlemize nasib eylesin... Yolunda daim eylesin...

Ramazan'daki ibadetlerin kabulünün alâmeti, Ramazan'daki güzel halin Ramazan'dan sonra devam etmesidir. Ramazan'daki şu güzel hallet-i ruhiye var ya, meleklaşıyor insan... Ramazan'dan sonra da bu hali koruyacaksınız. Ramazan'da tırmandığınız zirveden aşağıya düşmeyin! Yükseklerden düştü mü, çok fena olur insan, parça parça olur.

Ramazan'da kazandıklarınızı inşâallah Ramazan'dan sonra da hıfzedersiniz. O yüzbinlik müslümanlardan olursunuz inşâallah... Daha âlâsından olursunuz. Başkalarını da hak yola getirmek için çalışırsınız. Allah-u Teâlâ Hazretleri gayret kuvvet versin...

Biz kardeşlerinizi de duadan unutmayın! Allah cümlenizden razı olsun...

d. Hatm-i Hâcegân ve Dua

Allâhümme salli salâten kâmileten ve sellim selâmen tâmmen alâ seyyidinâ muhammedi-ni'llezî tenhallü bihi'l-ukadü ve tenfericü bi-

hi'l-küreb, ve tukdà bihi'l-havâicü ve tünâlû
bihi'r-ragàibü ve hüsnü'l-havâtîm, ve yüstes-
ka'l-gamâmü bi-vechihi'l-kerîm, ve alâ âlihî
ve sahibihî fî külli lemhatin ve nefesin bi-adedi
külli ma'lûmin lek...

Nestağfiru'llâh... (4 defa)

Nestağfiru'llâhe'l-azîm, el-kerîm, ellezî lâ
ilâhe illâ hû, el-hayye'l-kayyûm, ve netûbü
ileyh, ve nes'elühü't-tevbete ve'l-mağfirete
ve'l-hidâyete lenâ, innehû hüve't-tevvâbü'r-
rahîm... Tevbete abdin zâlimin li-nefsih, lâ
yemlikü li-nefsihî, mevten ve lâ hayâten ve lâ
nüşûrâ...

Allâhümme ente rabbî, lâ ilâhe illâ ente
halaktenî, ve ene abdüke ve ene alâ ahdike
ve va'dike mesteta'tü, eüzü bike min şerri mâ
sana'tü, ebûu leke bi-ni'metike aleyye ve ebûu
bi-zenbî, fağfirlî feinnehû lâ yağfiru'z-zünûbe
illâ ent...

Allâhümme ente'l-melikü, lâ ilâhe illâ ente
sübhâneke ve bihamdik... Ente rabbî ve ene
abdük... Zalemtü nefsi kesîrâ... Fa'teraftü
bi-zenbî, fa'ğfirlî zünûbî cemîâ... Feinnehû lâ
yağfiru'zzunûbe illâ ent...

Ve'hdinî li-ahseni'l-ahlâk. Lâ yehdînî li-
ahsenihâ illâ ent... Va'srif annî seyyiehâ,
lâ yasrifu annî seyyiehâ illâ ent... Lebbeyke
ve sa'deyk, ve'l-hayru küllühû fî yedeyke ve
ileyk... Ve's-şerru leyse ileyk... Ene bike ve
ileyk... Tebârekte rabbî ve teâleyt, estağfiruke
ve etûbü ileyk...

.....

Fatiha-i Şerîfe mea'l-besmele...

.....

Üç salevât-ı şerife... ..

Bir *Elem neşrah leke* Sûresi, besmeleyle...

.....

Onbeş İhlâs-ı Şerif Sûresi besmeleyle...

.....

Fatiha-i Şerîfe mea'l-besmele...

.....

Üç salevât-ı şerife... ..

Fa'lem ennehû:

“—*Lâ ilâhe illa'llâh...*” (On defa)

*Lâ ilâhe illa'llâhu'l-melikü'l-hakku'l-mübîn...
Muhammedün rasûlü'llâhi sâdiku'l-va'dil-
emîn...*

Allââhümme salli alâââ, seyyidinâââ... Mu-
hammedini'nnebiyyi'l-ümmiyyi ve alâ... Aali-
hiii, ve sahibihii, ve sellim... (3 defa)

[Hatmin İhlâsları vs. okunduktan sonra:]

Sübhâne rabbiye'l-aliyyi'l-a'le'l-vehhâb...

*El-hamdü lillâhi hakka hamdih... Nahmedühû
bi-cemîi mehâmidih... Ve's-salâtü ve's-selâmü
alâ hayri halkihî muhammedin ve âlihî, ve
sahbihî, ve men tebiahû bi-ihsânin ecmaîn...*

*Allâhümme yâ rabbenâ, tekabbel minnâ
hâzihi'l-hatemâti's- şerîfeh... Allâhümme
bi'l-hakki enzelte'l-kur'âne'l-kerîme ve
bi'lhakki nezel... Allâhümme azzim rağbetenâ*

fîhi ve'c'alhü nûran liebsârinâ, ve şifâen li-sudûrinâ!..

Allâhümme zeyyin bihî elsinetenâ, ve cemmil bihî vücûhenâ, ve kavvi bihî ecsâdenâ, ve'şfi bihî merdânâ, ve'rham bihî mevtânâ, ve ahsin bihî akıbetenâ fî'l-umûri küllihâ, ve ecirnâ bihî min hızıyî'd dünyâ ve azâbi'l-âhireh...

Allâhümme zekkirnâ minhü mâ nesînâ, ve allimnâ minhü mâ cehilnâ, ve'rzuknâ tilâvetehû alâ tâatike ânâe'l-leyli ve etrâfe'nnehâr, va'hşurnâ mea'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ve âlihi'l-ahyâr!...

Allâhümme belliğ ve evsıl sevâbe mâ kara'nâhü ve nûre mâ televnâhü min hazihi'l-hatemâti'ş-şerîfât ve hatmi hâcegâni'ş-şerîf, ba'de'l-kabûli minnâ bi'l-fadli ve'l-ihsân hediyyeten vâsıleten ilâ ravhi rûhinâ ve tâci ruûsinâ ve şefîi zünûbinâ ve tabîbi kulûbinâ ve sürûri uyûninâ ve üsvetine'l-haseneti muhammedini'l-mustafâ salla'llâhu aleyhi ve sellem... Ve ilâ ervâhi âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'l-cezâ...

Ve ilâ ervâhi sâdâtinâ ve meşâyihinâ, sâdâtu't-turuku'l-aliyyeti ecmaîn, mine's-sahâbeti'l-kirâm rıdvânu'llâhi teâlâ aleyhim ecmaîn... Müteselsilen ve muttasilen bi-zemâninâ ve şeyhinâ ve üstâzinâ muhammed zâhidi'bni ibrâhim el-burûsevî, ve ilâ ervâhi sairî'l-hulefâi ve't-tâbiîne ve'l-mürîdîne ve'l-muhibbîne ecmaîn...

Ve belliği'llâhümme ilâ ervâhi sâiri'l-enbiyâi ve'l-mürselîn, ve'levliyâi ve'l-asfiyâi ve's-

sàlihîne ve'l-mukarrabîn, ve ehl-i tâatike ve ehl-i kurbike ve etbâihim ecmaîn...

Ve belliği'llâhümme ilâ ervâhi âbâinâ, ve ümmehâtinâ, ve ihvâninâ, ve ehavâtinâ, ve ecdâdinâ, ve ceddâtinâ, ve sâiri akribâinâ, ve ahbâbinâ, ve ilâ ervâhi mevtâ men karaa hazi'lhatemâti's-şerîfâti kâffeten âmmeh...
Ve ilâ ervâhi'l-medfûnîne fî hazihi'l-beldeti't-tayyibeti mine's-sahâbeti ve't-tâbiîne ve sâiri'ssàlihîn...

Ve ilâ ervâhi'l-fâtihîne li-hâzihi'l-bilâdi's-şerîfeh, ve's-şühedâi ve'l-guzâti ve'l-mücâhidîne ve'l-asâkiri'l-muvahhidîn...
Ve ilâ ervâhi ashâbi'l-hayrâti ve'l-hasenâti ecmaîn, ve ilâ rûhi iskender paşa, ve ilâ ervâhi'l-medfûnîne civâra mescidihî, ve eimmetihî ve hutabâihî ve müezzinihi ve cemâatih...
Ve ilâ ervâhi sâiri'lmü'minîne ve'l-mü'minât, ve'l-müslimîne ve'l-müslimât, kâffeten âmmeh...

Allâhümme nevir merâkidehüm, ve'rfa' derecâtihim ve zidhüm nûran ve sürûra min hazihi'l-hedâyâ, ve'rfa' derecâtinâ ve derecâtihim, ve'rdaannâ ve anhüm yâ ekreme'l-ekremîn...

Allâhümme'ali'l-kur'âne lenâ fi'd-dünyâ karînâ, ve fi'l-kabri mûnisâ, ve fi'l-kıyâmeti şefîâ, ale's-sırâti nûrâ, ve mine'n-nâri sitren ve hicâbâ, ve ile'l-hayrâti küllihâ delîlen ve imâmâ...

Allâhümme'rzuknâ bi-küllü hârfîn min hazihi'l-hatemâti halâveh, ve bi-küllü kelimetin

kerâmeh, ve bi-küllî âyetin inâyeh, ve bi-küllî sûretin saâdeh, ve bi-küllî cüz'in cezâah...

Allâhümme'rhamnâ, ve'rham ümmete muhammedin rahmeten âmmeh... Allâhümme ferrici'l-kürebe annâ... Allâhümme'nsuri'lis-lâme ve'l-müslimîn... Allâhümme eizze'l-is-lâme ve'l-müslimîn... Allâhümme'nsur cüyûşe'l-müslimîne ve asâkire'l-muvahhidîn... Allâhümme kahhir a'dâe'd-dîn... Allâhümme ferrik şemle a'dâinâ...

Allâhümme ellif beyne kulûbinâ... Allâhümme eyyidnâ binusretik... Ve kavvinâ bi-imdâdik... Ve huz bi-eydînâ, ve lâ tekilnâ ilâ enfüsinâ tarafate aynin... Ve lâ ilâ ehadin sivâk...

Yâ rabbe'l-âlemîn, yâ hayre'n-nâsırîn...

Allâhümme innâ nes'elüke mine'l-hayri küllihî, âcilihî ve âcilihi mâ alimnâ minhâ ve mâ lemna'lem... Ve neüzü bike mine'ş-şerri küllihî, âcilihî ve âcilihî mâ alimnâ minhâ ve mâ lemna'lem...

Allâhümme'hfaz imânenâ... Allâhümme ahsin âkıbetenâ fî'lumûri küllihâ... Allâhümme lâ tüzillenâ emâme a'dâinâ... Allâhümme einnâ alâ edâi zikrike, ve şükrike, ve hüsni ibâdetik... Ve veffiknâ limâ tuhibbü ve terdâ, min kavlin ve fi'lin ve amelin ve niyyetin ve'l-hüdâ...

Allâhümme erine'l-hakka hakkan ve'rzukne'ttibâah... Ve erine'lbâtıle ve bâtılen ve'rzukne'ctinâbeh...

Allâhümme etbi'nâ sünnete nebiyyike muhammedini'lmustafâ... Allâhümme'alnâ mimmen

lezime sünnetehû, ve azzame hürmetehû, ve eazze kelimetehû, ve hafiza ahdehû ve zimmetehû, ve nasara hızbehû ve da'vetehû, ve kessera tâbiîhi ve firkatehû, ve hademe ümmetehû, ve lem yuhâlif sebîlehû ve sünneteh...

Allâhümme innâ nes'elüke'l-istimsâke bi-sünnetih... Ve neüzü bike mine'l-inhirâfi ammâ câe bih... Allâhümme ahricnâ mine'zzulümâti ile'n-nûr... Allahümme eykıznâ min nevmi'l-gafleh...

Allâhümme yâ rabbe'l-âlemîn... Yâ hayyu yâ kayyûm... Yâ bedîa's-semâvâti ve'l-ard... Yâ ze'l-celâli ve'l-cemâli ve'l-kemâli ve'likrâm... Nes'elüke en tuhyiye kulûbenâ, ve ecsâmenâ, ve ervâhenâ, ve urûkanâ, bi-nûri ma'rifetike, ve vaslike, ve tecellîke ebeden dâimen bâkıyen hâdiyen... Yâ allâh!.. Yâ allâh!.. Yâ allâh!..

Yâ men izâ duiye ecâb... Yâ men izâ süile a'tâ... Yâ ekreme'lekremîn... Yâ ze'l-esmâi'l-hüsnâ... Yâ ze's-sıfâti'l-esnâ... Yâ rabbe'l-âlemîn... İstecib deavâtinâ vaktı hâcâtinâ, ve ahsin akıbetenâ, bihürmeti esmâike'l-hüsnâ, ve rasûlike'l-müctebâ, ve bi-hürmeti hatemâti'l-kur'âni'l-azîm, ve bi-hürmeti leyleti'l-kadr, ve bihürmeti esrârı sûreti'l-fâtihah!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN
07. 07. 1983 - İskenderpaŐa Camii

[Bütün MÜBAREK GÜN VE GECELER
sohbetlerine PDF olarak
ulaŐmak için tıcklayınız.](#)

